

'Aquest Girona té qualitat i ambició per fer un gran any'

CARLES ROSELL GIRONA

Un canvi d'aires és el millor que li podia passar a Ferran Corominas (Banyoles, 1983). Després d'anys i panys a l'Espanyol, el club de la seva vida, ha aterrat a Girona, ben a prop de la família i els amics, amb les idees ben clares. No només vol donar un cop de mà a l'equip de Montilivi per volar més amunt que mai, sinó també deixar enrere els dos últims anys i tornar a gaudir del futbol.

No arriba a la trentena, sempre a jugar amb l'Espanyol i sobre la taula ha tingut diverses ofertes de Primera. Tot i això ha acabat a Segona A, al Girona. Com s'explica?

És cert que he tingut la possibilitat de marxar a d'altres equips, però la proposta del Girona em va cridar l'atenció de bones a primeres. Vaig parlar amb en Raül (Agné) i els seus objectius em van agradar. A més, sóc de Banyoles i jugar en un equip de casa em va seduir força.

Com també el deu haver seduït el fet que excompanys com David García i Moha juguïn aquí.

També, també. Són futbolistes amb qui he tingut molt bona relació. Aquest estiu tots dos m'han parlat molt bé del club, així que podem dir que això també ha ajudat a decidir-me.

Semblava que el seu fitxatge pel Girona no acabaria de concretar-se mai i miri ara, ja fa dues setmanes que hi és. Com s'hi troba?

Molt content, sobretot per com m'han rebut companys i tècnics. Cada cop estic més adaptat, em fan sentir un més i el vestidor està ple de molt bona gent. Esportivament cada cop estic amb més ritme, trobant-me millor. Ara només manca que les victòries comencin a arribar...

Ha estat arribar i moldre, perquè diumenge ja va ser titular...

Doncs sí. I estic molt satisfet pel meu debut, però també sóc conscient que encara em queda una mica per estar al màxim de les meves possibilitats.

Això demostra que Raül Agné és un entrenador que confia plenament en vostè?

Això és el que sembla. Jo el que només vull és treballar per tornar-li la confiança cada cop que salti sobre la gespa, donant un cop de mà perquè l'equip comenci a tirar cap amunt.

El seu nom ha sonat ja diverses vegades com a reforç del Girona, ve de jugar molts anys a Primera... Per tot això sent una pressió extra al seu voltant?

És possible que, per venir d'on vinc, se'm pressioni un xic més i s'espera més de mi. Però això no és un problema per a mi. M'agrada la pressió i hi estic acostumat; és quelcom inherent d'aquest esport.

Quin és el seu objectiu personal per aquesta temporada?

Un. I de molt clar. Vull fer el que sigui perquè el Girona estigui el més amunt possible a base de gols, bon futbol... Vull que la gent quedi satisfeta amb el meu rendiment.

I no té la intenció també de tornar-se a sentir futbolista després d'un parell d'anys amb menys minuts dels que, segurament, esperava?

També, això és evident. Perquè vinc de dos anys en els quals no he jugat gairebé gens i, quan se'm va presentar l'oportunitat de marxar cedit a l'Osasuna, el canvi d'entrenador tampoc em va ajudar gens. Sincerament, ara només espero que les coses em surtin bé a Girona. Vull gaudir del futbol.

No l'ha deixat gaudir del futbol, l'Espanyol?

A veure, tampoc és per dir-ho d'aquesta manera, però és veritat que la situació no va ser agradable. Tot i això, el futbol és així. A vegades sembla que siguis intocable i després tot dóna un tomb de cop. S'ha d'acceptar que en aquest esport hi ha bons i mals moments.

Com s'explica, doncs, que un home com vostè que ha estat tan estimat per l'afició de l'Espanyol i que ha

participat força hagi quedat apartat aquests dos últims cursos?

Perquè cada entrenador té els seus jugadors favorits. Això és així de simple. Un tècnic pot comptar molt amb tu i un altre, res de res. Així s'ha demostrat, vaja. I a un no li queda altre remei que acceptar-ho. Ara bé, també és cert que les formes de tractar el futbolista es poden millorar. Però tampoc vull capficar-me gaire en aquest tema; ja no aniria enlloc.

Com ha viscut aquesta situació en la qual, fins i tot, ha quedat totalment apartat de l'equip?

Com bonament he pogut. Sense anar més lluny, aquest estiu he passat moments força durs. M'ha tocat viure aquest patiment, però el que s'ha de fer en aquests casos és sumar, no mirar cap endarrere i pensar només en el futur.

Malgrat tot això, es volia quedar a l'Espanyol?

Des que era petit que he sigut de l'Espanyol i jo tenia la intenció de seguir, però arriba un moment que, amb tot el que he viscut, cal apartar els colors a una banda i pensar en un mateix. Un és futbolista i el que vol és jugar.

La seva relació amb Mauricio Pochettino era dolenta?

No. Simplement és que no hi havia relació. Ens portàvem bé però va arribar un moment en què, per no sé quin motiu, tot va canviar. Però això és passat i ja no hi vull pensar més.

El tracte que rep ara per part d'Agné deu ser força diferent...?

I tant. M'agrada com veu el futbol, la seva filosofia. Espero que amb tot això arribin els resultats.

Com ara pujar a Primera?

I per què no? Hi ha condicions, bons jugadors i molta ambició per part del club.

Llavors, pel que em diu, no signa marcar el gol de la salvació en l'últim minut de la Lliga, com ja ha fet amb l'Espanyol...

Salvació? Res de res! Hem d'aspirar al màxim, mirar cap amunt. No podem conformar-nos només amb la permanència, hem de ser ambiciosos.

I ja per acabar... El millor Coro ha d'arribar?

Sí, sempre. Sóc una persona molt ambiciosa que vol millorar constantment.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2011/09/15/aquest-girona-qualitat-ambicio-gran/515220.html?utm_source=rss